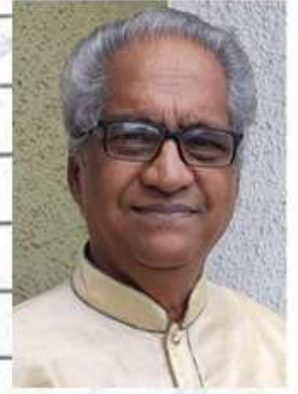

५) कविता - शिष्यक - जागत्या जागी

जरजरजर फिरणारा फेसा
स्तब्ध आहे जागत्या जागी
शुद्धी आतल्या खाली खाली
एकाकी सोपीय आताशा खोली ॥

माणसे धरातली नाही एका जागी
होते ते, खाली खाली फांगफांगी
उनाड प्रकाश होऊन वसले हे
भरलेले घर आता जागत्या जागी ॥

दृश्या - राख्यां, मुक्त ते वाजडणे
सुख - पुः खान्या आठवणी साकल्या
मानवतीच्या जणू गर्द साकल्या
जुने दिवस थिजले जागत्या जागी ॥

सांभाळता येत नाही सांलित अन
मोल खाने रुधी उमजत नाही
वेळ होतो पसार हवू मोजर पावली
जमू, थिजलेले तैसेच जागत्या जागी ॥

- कवी -

अरुण वि. देशपांडे

पाटील नगर, बावधन (बु), पुणे - २१,

मोबा - ९८५०१७७३५२